

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83

No. 14

Wed., Jan. 21, 1959

Irak v trojnem ogledalu

Že poleti 1958 je Irak postal to, kar je bil Egipt v l. 1956: središče arabske politike in orientalskih intrig, pa tudi zanimanja vsega sveta. Takrat je enodnevna, zato pa izredno krvava in zverinska revolucija strmoglavila kralja Fejsala in njegovo vladu, pomorila vse skupaj in spravila na vrh revolucionarni režim generala Kasema. Revolucija je pogonila ameriške čete v Libanon, angleške pa v Jordan, čes da so trajalo le par dni, pa bo tudi Irak postal Naserjeva provinca. Proti splošnemu pričakovanju se to še ni zgodilo niti do danes, akoravno se notranja politika v Iraku plete tako zagonetno, da se nikomur ne sanja, kaj vse lahko prinese bodočnost tej najmlajši arabski republiki. Ali bo Irak padel v roke Naserju? Ali bo postal ruski satelit? Ali bo ostal samostojen? Na vsa tri vprašanja dobite različne odgovore, kjer pač vprašate.

I.

V Kairu grmijo proti komunizmu. Pravijo, da Irak počasi drči v roke iraškim komunistom, ki so jim dosedanj uspehi šli preveč v glavo. Ne obračunavajo samo z Naserjevimi pristaši, podpirajo tudi komunistična podtalna rovarjenja v Naserjevem pašaluku. Arabski komunisti so tako postali glavni sovražnik arabskega nacionalizma, ki ga je treba zatreti na celi črti, najprej seveda v Naserjevi republiki. Naser je dal dalje nalog svojim pristašem v Iraku, da se morajo na vsakem koraku upirati politiki iraških komunistov, ne samo z govorjenju in pisano besedo, ampak tudi z dejanjem. Odtod izvirajo stalni nemiri in pokolji v Iraku, ki o njih svetovna javnost zve nekaj malega le od časa do časa.

II.

V Tel Avivu, prestolici Izraela in središču odpora proti arabskim nacionalističnim težnjam, pripovedujejo čisto nekaj drugega. Naserjevo grmenje proti komunističnim intrigam v arabskem svetu ne izvira toliko iz Naserjeve strahu pred komunizmom kot iz njegove taktike, kako bi se dokopal do oblasti v Iraku. Naser je še zmeraj prepričan, da je v arabskem svetu ideja nacionalizma močnejša od ideje komunizma. Ako bi se obe ideji spopadli v odkritem boju, bi komunistična podlegla.

Vkljub temu je treba pretiravati komunistično nevarnost, da se tako zastraši javno mnenje v Iraku. Končno je tam še zmeraj precej premožnih ljudi, ki bi rajše padli pod Kairo kot pod Moskvo. Naser bi rad spravil Irak v tak položaj, kot je bil svoj čas v Siriji: iz strahu pred komunizmom so takrat Sirci poklicali na pomoč Naserja, iz strahu pred komunizmom bodo sedaj tudi Iranci zahtevali združitev z Naserjevo republiko. Tako mislijo v Tel Avivu in temu primerno vodijo svojo zunanjo politiko in — narodno obrambo.

III.

V evropskih prestolnicah gledajo na položaj v Iraku čisto drugače. V njihovih očeh je Irak arabska država posebne vrste. Iraškega naroda sploh ni, ni niti samo arabskih plemen. Irak je sestavljen iz dveh skupin plemen, arabske in kurdske, pri čemer je med kurdske plemeni več narodne zavednosti kot med arabskimi. Med Kurdi in Arabci vlada prijateljstvo do preklica. Kurdi se namreč še dobro spominjajo, da jim je bila po prvi svetovni vojni obljubljena narodna samostojnost; do nje pa ni prišlo. Parcelirali so jih med Irak, Iran, Turčijo in Rusijo. Kurdi še danes tega ne morejo preboleti, Rusi pa praskajo ravno po tej kurdski bolečini.

Se po drugi svetovni vojni so ustanovili na severnem delu Irana posebno kurdsko republiko, ki jo je bilo konec, kakor hitro je Stalin umaknil svoje čete iz Irana. Rusi skušajo dalje ublažiti usodo, recimo, ruskih Kurdov, kolikor jim pač dovoljuje njihov političen in družaben red. Kurdi vse to vedo in se zanašajo, da jim bo Rusija pomagala do svoje države. In res vse kaže, da gre ruska politika po tej poti. Rada bi Kurde združila v eno državo na račun turškega, iranskega in iraškega ozemlja, dobila državo v svoje roke in se tako dokopala do Indijskega oceana.

To je politika na dolgo roko, ki jo je mogoče izvesti samo v posameznih stopnjah. Da je sploh izvedljiva, je treba, da ostaneta vsaj Iran in Irak taka kot sta sedaj, kajti vsaka sprememba političnega posesnega stanja bi izzvala vmešavanje zapadnega sveta, predvsem Amerike. Irak mora torej ostati tak, kot je sedaj: ne arabski pod Naserjem, ne komunističen pod Moskvo, ampak samostojen. V Moskvi dobro vedo, da ne bi mogli držati komunističnega režima v Iraku, zato ga tam rajše ni treba vpeljavati.

Naj tam gošpodari general Kasem, tako pravijo v Moskvi. Mora dati samo dve koncesiji: ne sme prepovedati komunistične stranke ali je vsaj ne preganjati in ne sme zatirati kurdske narodne zavesti. Komunisti bodo torej podprli Kasemov režim brez vsake želje, da se sami polastijo oblasti, ki bi jim trenutno bila samo v nadlego.

Ako jim Kasem dovolji, da iz Iraka vodijo javno in podtalno rovarjenje v vseh deželah Indijskega oceana in orga-

nizirajo kurdski narod v Iraku, Iranu in Turčiji, potem je to kar v redu in Kasemov režim naj živi! Seveda ne za večne čase. Ko pride ura, se bodo Kurdi uprli, potegnili za seboj sorojake iz Irana in ustanovili svojo kurdsko republiko!

IV.

V Washingtonu ne verjamejo nobeni od treh domnev. Nabirajo poročila z vseh strani sveta, jih analizirajo, utapljajo se v morju popisanege papirja in — čakajo. Še zmeraj upajo, da bo prišel čas, ko se bo položaj zasukal tako, da bodo z dolarji dosegli to, kar skušajo drugi doseči s planirano politiko na dolgo roko.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Jadramo skozi ponovnoletno dobo. Zima ima nas še vedno v svoji oblasti in pravijo, da bo zima imela še precej besede vse skozi še tri dobe polne lune. Kakšna doba je to, računaj vsak sam. Vzemij v roke pratio, glej kako se luna spreminja, potem pa računaj, doklej bo ta oblast zime vladala.

Se smeješ? Svobodno ti! Pri branju teh vrstic bo smeh zastoj. Ni pa smeh povsod zastoj. Ako greš v teater in želiš videti kaj zabavnega, se kajpada pri zabavnih točkah smejiš in zabavaš. Ampak ne zastoj; plačati moraš vstopnico ali kako drugače, drugače šaljivih prizorov ne vidiš, in če tako, ni volje za smeh. Tako torej smeh ni vedno zastoj. Kaj pa je dandanes na svetu še zastoj? Ali veš ti, ki to čitaš? Ako veš, povej, da te čuje svet in mi!

Zvečer na dan Svetih Treh Kraljev sem bil pri prijatelju Juretu. Dan prej v ponedeljek mu je farmar pripeljal srednje rejenega prašiča, katerega je farmar že doma zgodaj zjutraj zaklal, po naročilu Juretove boljše polovice nastregel od prašiča krvi, ki jo potem dobra Barba uporabi za krvave in riževe klobase. Jure in Barba sta prašiča raztrancirala že v ponedeljek. Zjutraj v torek na dan Treh Kraljev sta že naredila krvavice. Za zvečer je pa mene povabil, naj mu pridem pomagat delat mesene klobase. Kako bi mi naj to odrekel? Saj bi bil neodpušljiv greh, če bi mu odrekel. Šel sem in to z velikim veseljem in jima pomagal napraviti mesene klobase. Kako smo jih delali? Hm! Po najboljših predpisih, ki jih zahteva poklic izdelovanja dobrih mesenih klobas. Zdrobili in stolkli smo nekaj česna in to zmešali s mesom. Potem smo dali zraven celo vrsto tistih blagih dišav od raznih zelišč, ki naredijo klobase tako okusne, da se jih ne morejo ubraniti niti nebeški angelji, da bi jih ne pokusili, kadar jim zadilijo. Nato sva jih z Juretom po vseh natančnih predpisih spravila v čreva, jih zašepilila in Jure je obljubil, da jih bo drugi dan prekalil z nalašč za ta namen ustvarjenim lesom, "Hickory drvmi". Upam in se nadajem, da se mu je prekaženje istih stodstotno posrečilo. Kadar jih bom šel pokusit, bom pa že pravočasno objavil, kakšne so in kak okus so imele.

No, prvo dejanje vsega tega je šlo lepo izpod rok. V drugem dejanju smo pa imeli opravka z drugimi rečmi, ki so pa seveda močno relativne z ravno kar omenjenim dogodkom. Ne bodite preveč nepočakani, bom vam kmalu razodel tudi ta drugi godek. Samo malo potrpljenja. Da pa ne boste predolgo "firbec" pasli, kako smo se imeli pri drugem dogodku, naj pa kar povem. Tako le je bilo le.

Juretova boljše polovica Barba je spekla par krvavice, ki sta jih z Juretom dopoldne naredila. Kako jih je spekla in kako dolgo jih je pekla, tega ne vem. A

ko sem jih nosil pod mojo streho z vilicami, je pod mojimi zobmi tako lepo hrustalo! To pa zato, ker jih je Barba ravno prav zappekla, preje pa ravno prav skuhala, in še preje seveda pa tudi ravno prav osolila in pridljala zraven ravno prav vsega, kar zraven h dobrim krvavicam paše. Eh, ali naj še povem, kako so bile res dobre? To bi vam naredilo prehuđe skomine, zato naj o tem neham. Le povem naj, da dobre so bile, da bi se jih ne branil niti noben izmed Svetih Treh Kraljev, in tudi ne sam sveti Peter, če bi take dobre krvavice kdo preden postavil, kakor jih je Barba pred Jureta in pred me.

Zdaj si pa skušajte predstaviti še to: Namreč, kaj k takim dobrim klobasom paše? Da ne boste ugibali predolgo, naj vam kar na hitro roko povem: "H takim žmahnim" klobasom paše prava nebeška kapljica in to taka, kakoršno zna napraviti moj gostitelj Jure."

In s to mi je pa Jure postregel. In jaz se jo nisem branil. Saj bi imel greh, če bi si jo branil. Resnično, tako je vse "pasalo" skupaj, da tako zadovoljivo jaz nisem še proslavljal praznika Sv. Treh Kraljev. Kar želel sem si, da bi še dolgo proslavljal tako, kakor smo jih letos jaz, Jure in njegova Barba. Iskrena hvala za vse in Bog naj jima obilno poplača vse to kar sta ob tej priliki napravila, da je bil spomin na Sv. Tri Kralje še toliko močnejši.

* NO, ZDAJ, KO SEM POGLEDIL Juretovo in mojo lastno brado, pa krenimo še h drugim dogodkom, katerih je sicer na svetu in pri nas vedno dosti. Le to je križ, da vsak dogodek in vsaka novica ni važna za nas Slovence. Ako bi hotel objaviti vse take novice, kakor kedaj kaka kura v tej okolici dvigne nogo, ali kedaj kak petelin zapoje, se mi zdi, da bi porabil vse preveč tako potrebnega prostora. So pa večkrat novice, ki so vredne vse pozornosti in komentiranja.

Ena taka novica je, da je še zadnji mesec v našem mestu pogorel "National Hotel", na naslovu 42 North Street. Zraven je uničil ogenj tudi znano firmo J. C. Adler, Retail and Wholesale Grocery, ki je obratovala svoje podjetje na 220 W. Jefferson St.

National Hotel je bil eden najstarejših hotelov v našem mestu. Stanovalci v hotelu so se vsi rešili. Hotel je imel okrog 55 sob, bil je zgrajen, kakor kažejo zapiski leta 1837. Gradili so ga skoro dve leti.

Zapiski imenovanega hotela pripovedujejo, da se je tu v tem hotelu ustavil za prenočišče znameniti pokojni ameriški predsednik Abraham Lincoln, ko je leta 1846 kandidiral za kongresnika v zvezni kongres. Bivši ameriški predsednik Van Buren pa je tu prenočeval leta 1845. Tako je zdaj žalostna usoda uničila tudi ta zgodovinski hotel.

* STRIC Z DOBRIM IN ŠIROKIM SRCEM. — Malo je takih stricev na svetu, a naša Amerika ga ima. Pravimo mu Stric Sam, po ameriško: "Uncle Sam" — začetnice se lahko porabi tudi za "United States." To je ta dobi stric, ki ga imam pri tem v mislih. Dober je nam, mnogim predober, nekaterim pa veliko predober! Tudi takim veliko predober, ki so bolj vredni poštena palice, kakor kakih dobrot. Ampak dobrota ima veli-

ko sree, ki ne pozna mej. Bog ve, če tisti, ki jim je njeno veliko srce naklonjeno in usmiljeno to upoštevajo in čutijo v sebi kaj hvaležnosti za velike naklonjenosti. Dobri Stric Sam je za letošnji Božič nakazal na stotine milijonov dolarjev raznim dežellam. Mnogim tudi takim, ki njegova darila uporabljajo za intrige, naperjene proti njemu. Tova vlada, kakor povedo poročila je bila deležna 95 milijonov dolarjev "posojila," za dobo 30 let, baje! Tito bo plačal kredit z dinarji. Teh je pa v Titovini dosti, kakor listja v listopadu in vračati s tem se pravi prejemati polne posode, vračati pa jih napolnjene z "luftom." Z drugimi besedami dajati polne posode, prejemati nazaj pa prazne. In čez trideset let! Kdo naj bi se spominjal čez toliko let na kaka "posojila"? Saj se še čez noč vse pozabi. Politika takega "posojevanja" je čudna na eni strani, na drugi strani pa bi bili seveda čudni in to še celo čudni tisti, ki taka "posojila" prejemajo, če bi iste odklanjali! Podoba vsega tega je, kakor da tisti, ki daje ne ve prav kaj dela; tisti, ki prejema, pa salamensko dobro ve kaj dela!

Veselilo bi me, če bi se motil pri tem mojem zaključku.

* MIKLAVŽ V NOVIKAH. — V državi Vermont, v malem hribovskem mestecu Windfriedl je dan pred božičem mestni trgovec najel nekega moža, ki so ga opravili v Miklavža. Naložil je kočijo na sankah z raznimi darili, da je bilo za vsakega meščana, ki jih je komaj nekaj nad sto, neko darilo. Naročil je Miklavžu, da naj pred vsako hišo ustavi in odda eno izmed daril. Miklavž je naročilo pridno izvajal in meščani so rade volje sprejemali darila. Pri zadnji hiši pa je Miklavž naletel na meščana, ki je imel na mizi steklenico žganja in Miklavž je bil eden tiste sorte človek, ki mu je taka reč zelo dišala in ugajala.

"Dragi meščan!" — nagovori Miklavž meščana. "Ves dan že potujem in v grlu me že kar suši, daj mi požirek tistega, ki je v flaši. Nebeški Oče ti bo to obilno poplačal."

Meščan pa, za tem ko je sprejel darilo, je Miklavžu rekel:

"Tako pa ne bo šlo. Tega ne dam, to je zame." Tega si boš lahko sam kupil, ko ti bo Nebeški Oče dal plačo, kakor ga moram jaz, če ga hočem pit."

Miklavž je pogledal proti nebu in sam pri sebi vzdihnil:

"O Nebeški Oče, če bi midva mogla biti odvisna od takih le, kakor je ta le meščan, bi slabo dihalo..."

Nato je zaključil svojo misijo in se obrnil proti domu.

Naj zadostuje, drugič pa o kakih drugih zadevah. Vsem bralcem Ameriške Domovine pošiljam iskrene pozdrave z našega hriba!

Tone s hriba.

Finžgarjeva Veriga

Cleveland, O. — Tole vreme, ko se sneg suklja kar naprej in ga veter nosi s streh na vse kraje, me kar spominja nazaj, ko sem bil še otrok in sem od blizu gledal domačo zimo. Globok sneg, pa dober saninec in furmani, ki so vozili hlode s samim oplenom in s kratko soro, čez pa žljajdro, dobro privito s porajkljem. Tako so po cesti vozili, ker so se bali, da je snega za sani premalo. Kjer pa je bilo snega dovolj tam so pa škripale sani, ki so jih zavirali s kramzariji. Stali so na njih z brega, da sta sneg in led brizgala na vse kraje.

Žljajdra je bila del gospodarkega orodja, nekaj, kar si pri vozu vedno potreboval. In pri taki žljajdri, pri verigi se je ustavil pisatelj Finžgar in ob njej napelil zgodbo, pravo kmečko zgodbo, ki je nemara od vseh Finžgarjevih najbolj močna.

Zavoljo verige pride do sovražstva in nazadnje do žalostne smrti starega očeta.

Kdor pozna še starega kmeta in mislim, da ga vsi starejši poznajo, ta bo vesel, da je Slovenski oder segel za prireditve, ki bo 1. februarja, nazaj v čas, ko smo bili mi sicer še otroci pa smo vendar še za rep ujeli čas, ki je umiral. Še smo jedli soršeni kruh in kašo smo otepali in močnik-posebno ječmenov je bil zanič. Kruh je bil pa tak, da ga todle vsi peki ne spravijo sku-paj. To je bil čas, ko se je naš človek gibal med hišo in cerkvi in v sejmom. To je bil prvi trikot. Vmes še kakšna božja pot in garanje vsak dan. Srečo je nosil sv. Duh pod stropom pripet, sv. Roka smo čistili in sv. Florijana in na Roka še delali nismo.

Čeprav to že spada v zgodovino, med stare običaje in je naše življenje že tako daleč od vsega tega, je vendar v vsej tej naši preteklosti toliko lepega, da je zelo žal, da se tu in tam še povrnemo vanjo, da jo še pogledamo, da se ji še zahvalimo. Prav zavoljo tega sem iz srca vesel, da nam bo Slovenski oder spet postavil na deske to življenje. Nam starim za spomin, mladim pa v opomin, kako težko je včasih riniti naš kmečki človek doma, koliko resničnih težav je imel in kako si je včasih težave zavoljo svoje trme sam naredil in povečal.

Naj bo Veriga za nas prava duhovna veriga, ki nas bo povezovala in sklepala v en namen: ohraniti vse lepo in to lepo kazati mladim.

Karel Mauser.

Tudi ona pogreša "Newburške"

Cleveland, O. — Zadnjič je g. Jakob Resnik hudomušno grozil msgr. Omanu, piscu "Newburških novic," da ga bo tožil za odškodnino, ker je vedno poštna skrinjica prazna v zadnjih tednih, kadar pride po nje.

Newburških že dolgo ni in brez dvoma ni samo g. Resnik žalosten, da so izginile, tudi drugi jih pogrešamo, nekateri bolj drugi manj. Vsak petek upamo, da se bodo spet pojavile, pa smo vedno znova razočarani.

Vem, da so msgr. Omana že začela tlačiti leta in da človek ne zmore vsega, kar bi rad, kljub vsemu upam, da se bo še kdaj oglasil na veselje čitateljev Ameriške Domovine. O njem je znano, da se drži reka "Ne, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!" Bog mu naj za to poplača!

Brala sem o kavsmasini, da jo bo g. Merhar "zbrihtal" in da bo kar sama pisala. Mašina lahko dosti naredi, če je dobra, toda srca ne more dati, ker ga nima. V "Newburških" je bilo vedno toliko toplote in to zna prinesiti samo msgr. Oman!

Ko že pišem, naj se zahvalim vsem sodelavcem lista, od urednika, g. Karla Mauserja, ki nam rad od časa do časa nadrobi potrebnih naukov, do starega Majke, Toneta s hriba, Vere, ki piše "Košarico," dr. Mersola in vseh drugih stalnih in priložnostnih dopisnikov.

Ob branju vseh teh lepih sestavkov, prime včasih tudi mene, da bi kaj napisala, čeprav tudi govornja beseda včasih seže čez deveto goro! Če urednik tega mojega pisanja ne bo odložil v koš in bo zagledalo beli dan, se bom še kdaj oglasila. Za zdaj pa pozdravljeni in daj Bog, da bi Ameriška Domovina še dolgo izhajala in bi jo mi lahko še dolgo prebirali!

Naročnica M.

Priprave za svetovni evharistični kongres

Leta 1960 se bo vršil v Münchenu v Nemčiji svetovni evharistični kongres. Na veliki dogodek se mesto skrbno pripravlja. Glavne slovesnosti se bodo vršile na ogromnem trgu sredi mesta, kjer je prostora za 1 milijon ljudi. Trg bodo okrasili z mnogimi umetniškimi deli. Geslo kongresa bo: Za življenje sveta!

BARAGOV DOM

BOG NAROD DRUŽINA

Krasota narave pozimi

Cleveland, O. — Prihodno nedeljo, 25. januarja t. l., bodo oni prišli na svoj račun, ki ljubijo zimsko naravo in smučanje. In ne samo smučanje, temveč tudi drsanje na ledu, sankanje ter višek smuške umetnosti, smuške skoke, bomo videli.

V filmu, ki sestoji iz dveh delov in ki predstavlja zimske olimpijske igre v letu 1952 v Oslu na Norveškem, bomo v do-bri uri videli vse panoge zimskega športa. Teke, slalom, smuk, skoke, sankanje in drsanje na ledu ter tekme v hokeju na ledu med USA in Norveško ter med USA in Canado.

Kako lepo je gledati smučarje, ki se spuščajo z gorskih grebenov v dolino in s tako brzino, da se človeku kar lasje jezijo. Neverjetno se obvladajo v največjih strminah in nevarnih terenih in tako sigurno krmarijo s svojimi smučmi kakor bi jim bile priraščene na noge. To so res pravi mojstri na snegu! In najboljše izmed najboljših na celem svetu bomo imeli priliko videti v nedeljo popoldne v Baragovem domu.

Drsanje na ledu! Kako lep zimski šport je tudi ta panoga pri kateri igra zelo važno vlogo ravnotežje. Že kot otroci smo se radi drsali, četudi s primitivnimi drsalkami. Dandanes je umetno drsanje doseglo tako visoko stopnjo, da se oči naravnost pasejo ob pogledu na prve svetla. In te bomo tudi videli. In smuški skoki! Človeku zastane sapa, ko se skakalec odrine na mostu, potem pa plava visoko v zraku ter krili z rokami v krasnem predklonu 60.80 in več metrov daleč in z majestetičnim doskokom pristane na tleh. In še polno drugih zanimivih tekem iz zimskega športa je na sporedu. Pri tem bi si dovolil povdariti, da bi bila še sama narava v zimskem času vredna, da si jo ogledamo, neglede na užitek, ki ga bomo imeli ob pogledu na zimski šport. Bajno zimsko naravo ter zimski šport obenem bomo občudovali prihodno nedeljo, 25. januarja, ob treh popoldne v Baragovem domu. In še nekaj: ker smo ravno v pustnem času, bo takoj po filmski predstavi ples v gornji dvorani, dočim bo za želodčne potrebe preskrbljeno v spodnjem prostoru.

Prosvetni odsek

Zahvala za lep obisk

Euclid, O. — Direktorij, Klub društev in Gospodinski odsek se iskreno zahvaljuje za veliko udeležbo na Silvestrovem večeru. Kot je znano mojim številnim sodelavcem na društvenem in kulturnem polju, smo neprenehoma na delu. Sej in sestankov je skoraj več kot tednov v letu. To je že čez 30 let in tako je še danes! S tem hočem na kratko povedati uspeh našega časa in truda. Dostikrat nas boli glava, ko ugibamo, ali bo uspeh ali ne. Navadno je uspeh lep in tako je bilo tudi na Silvestrovo v AJC na Recher Ave.

Skoraj nimam besedi, da bi se zadosti zahvalil za res veliko udeležbo naših rojakov ne samo iz Clevelanda, ampak tudi iz okoliških naselbin. Prav prisrčna hvala!

Največja zasluga gre pridnim delavcem in delavkam v kuhinji in pri bari ter dopisnikom. Lepa hvala Johnu Grabnarju za lepo domačo glasbo, ob kateri se naši starejši tako lepo zavrtijo. Že sedaj se priporočamo tudi za prihodnji Silvestrov večer. Naša dvorana je lepa in poleg nje je dovolj prostora za parkanje avtomobilov!

Vsem sodelavcem in udeležencem prisrčna hvala in srečno ter zdravo novo leto!

Frank Segulin, predsed. Kluba društev

Naše gore list

SODOBNA POVEST

"Že, že, Mr. Flečer," je krotko priznal Skot. "Včasih pa je čas preveč dragocen. Premeriti moramo razdaljo čim hitreje mogoče."

"Priznam, da na nesrečo živimo strašno hitro. A tudi kadar imajo čas, jih čvrsta hoja redkokdaj veseli. Kar pogledate ljudi, ki so tu na letovišču. Kdo jih je že kdaj videl, da bi peš ogle dovali naše ljubke ceste? Prav gotovo jih nisem videl jaz, pa živim tukaj že več kot dvajset let. Kopljejo se, igrajo golf ali tenis, nikoli pa ne hodijo peš, in vendar je to krasen šport, če ne še mnogo lepši ko vse umetne igre. Včasih si pravim: umetne igre. Včasih si pravim: umetne igre. Včasih si pravim: umetne igre."

"Isto se že ves čas vprašujem tudi jaz," se je oglasil Skot. "Moral bom kmalu oditi, sicer mi le-talo uide. Zakaj nas držite kakor na trnju? Na dan z vašo igračko in prikrajšajte nam vice."

"Ne morem. Še ni tukaj. A bo kmalu."

"Jo bo kdo prinesel?" je vprašal Alan.

"Prišla bo s svojo lastno močjo."

"O, že vem. Kosilec za trato na bencin. Klobuk zastavljam," je viknil Skot.

"Napačno!"

"Pa vendar bo nekaj, kar žene stroj," je gnal svojo.

"Da — na svoj način." Zasmejala se je, kajti zelo se je zabavala.

"Ali pa dobro veste, da bo ob treh tu? Dlje jaz ne bi mogel čakati," je rekel Skot, ki si mu že iz glasu slišal zaskrbljenost.

"Mislim, da je to precej gotovo. Prav za prav se mi celo zdi, da stvar že prihaja," je vzkliknila, ko je preko trate videla prihajati velikega novofundlanca in njegovega gospodarja.

"Predstavljam vam Ajaksa," je rekla in stopila naprej. "Ta mož pa je njegov lastnik. Rad nam ga odstopi, če nam bo všeč."

Pri njenih besedah je velika žival dvignila glavo, kakor da je prepoznala njen glas, in pomahljala s pahljačastim repom. Kožuh se ji je v soncu svetil kakor svila, sopihala je od dolgega pota, iz gobca ji je visel rdeč jez in zobje so se blesteli kakor izlikana slonova kost. Menda je razumela, da govorijo o nji, kajti oči so ji radovedno šle od enega do drugega v skupini.

"Kakšna veličastna žival!" je vzkliknil Flečer. "Novofundlandci so dandanes redki. Ne vidiš jih vsak dan. Kje pa ste ga dobili?"

"V začetku vojne ga je nekdo podaril za vojno službo, potem pa so ga dali meni za obalno stražo," je pojasnil obalni stražar. "Pozneje se lastnik ni več oglasil, meni se je priljubil in sem ga obdržal. Zdaj pa sem prestavljen daleč proč in mu moram poiskati dom." Glas mu je bil ginjen, tako da je povedal več ko besede.

Vsi so gledali Flečerja, ta pa si je sede ogledoval tujca.

"Ne morem si misliti, da bi hoteli tako krasno žival obdajati," je dejal. "Koliko pa zahtevate zanj?"

"Ne prodam ga, gospod. Bi ga ne mogel, saj je moj tovariš. Pripeljal sem ga semkaj, ker je ta gospa rekla, da kupujete psa. In mislil sem si, da bi morda le vzeli Ajaksa namesto katerega drugega, če vam ga pokažem."

Mirno je z roko psu potapljal kosmato glavo.

"Razumem. Kdaj pa boste morali iz našega mesta?"

"Čez nekaj tednov."

(Dalje prihodnjič.)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

PO ŠPORTNEM SVETU

Najboljši športnik sveta v 1958:

Herbert Elliott (Avstralija)

Tudi v športu gre svetovno

mnenje svojo pot, kajti nič manj

kot 16 do 24 držav se je izjavilo

za 20-letnega avstralskega sred-

njeprogaja Herbert Elliotta, da

je bil v letu 1958 najboljši šport-

nik na svetu. Z veliko večino so

torej športni listi izvolili ome-

njenega atleta za najboljšega

športnika na svetu v preteklem

letu. Saj je res, da je preskr-

bel ta 1.80 m visoki in 124

funtov težki atlet ob koncu pre-

teklega leta za največje senzaci-

je. On je namreč pretekel eno

miljo desetkrat pod 4 minutami

in je potisnil svetovni rekord

na tej progi na 3:54,5 minut, kar

se je zgodilo v Dublinu. Tudi

na progi 1500 m je postavil s časom

3:36,0 minut nov svetovni

rekord ki ga je do tedaj branil

Čeh Jungwirth (3:38,1 min.) ter

se je poleg tega povzpel na vrh

svetovne tabele v teku na 800

m s časom 1:46,6 min. Značilno

je dalje, da Herbert v zadnjih

dveh letih ni izgubil nobene

tekme v teku na eno miljo.

V precejšnji razdalji sledita

temu edinstvenemu atletu a-

meriški fenomen v lahkootlet-

skem deseteroboju Rafer John-

son in avstralski svetovni rekor-

der v plavanju John O'Kunrad.

Naš 23 letni temnopolti atlet Ra-

fer iz Texasa, ki se je posvetil

zobozdravniškemu studiju, je v

letošnjem letu — kljub še ne o-

zdravljenemu kolenu — dvignil

svetovni rekord v lahkootlet-

skem deseteroboju na 8302 točki.

Odlično se je odrezal v pre-

teklem letu avstralski šport. Kar

trije Avstralci so se umestili

med prvo deseterico najboljših

športnikov sveta. Takoj za El-

liottom sledi obenem z Johnson-

om, 16 letni plavač John Kon-

rads, medtem, ko se je njegova

sestra, 13 letna Ilsa Konrads,

prebila na deveto mesto. J. Kon-

rads, bodoči arhitekt mesta Syd-

ney, je postal lansko leto sedem-

krat svetovni rekord na pla-

valnih progah od 200 do 1500 m.

Fant je 1,77 m visok in tehta 83

kg in bo igral veliko vlogo pri

olimpijskih igrah 1. 1960 v Ri-

mu.

Izmed desetih najboljših

športnikov sveta je kot edini ob-

držal svoje četrto mesto svetov-

no kolesarski prvak na 5000 m

Francoz Roger Riviere. Slavni

avstrijski smučar Toni Sailer,

ki si je leta 1956 priboril na sve-

tovni listi športnikov drugo me-

sto, je bil v lanskem letu potis-

njen na peto mesto, pred nem-

skim sprinterjem Armin Hary-

jem. Lista najboljših športni-

kov sveta za leto 1958, sestavlje-

na na podlagi podatkov športnih

listov raznih držav, izgleda tak-

o-le:

točk

1. Herb. Elliott (Avstralija),

lahkootlet,99

2. Rafer Johnson (USA),

lahkootlet,53

3. John Konrads (Avstra-

lija) plavač,53

4. Roger Riviere (Francija),

kolesar,36

5. Toni Sailer (Avstrija),

smučar,12

6. Armin Hary (Nemčija),

lahkootlet,11

7. Zdzislaw Krzyszkowiak

(Poljska), lahkootlet,10

8. W. Pereira Didi (Brazil-

ija), nogometaš,9

9. Ilsa Konrads (Avstralija),

plavačica,7

10. Iolandi Balas (Romuni-

ja), lahkootletinja,6

Mike Hawthorn (Anglija),

avtomobilist,6

POLET V DOLINO — Slika kaže skok z velike smuške skakalnice pri Innsbrucku na Tirolskem tekem nemško-avstrijski tekem.

Z MEHOVI — Oton Zupnačič je spesnil znano "Vlahi," ki hodijo po svetu z mehovi pod pazduho in piskajo. Nekaj podobnega delajo tudi abruški postirji "zampognari," ki prihajajo vsako leto okoli Sv. Treh kraljev v Rim na Piazza Navona kazati svojo umetnost.

Nato sledijo še drugi športni-ki in športnice do 31. mesta. Omenil bi samo še ruskega telovadca Borisa Čaklina, ki je s 3 točkami na dvajsetem mestu.

Avto za darilo. — Vsakemu igralcu španskega kluba Betis, ki igra v prvi ligi, so obljubili za darilo avto, če bo nasprotno moštvo od FC Barcelona premagano. Vendar vse to ni nič pomagalo, kajti klub Betis je bil premagan in sicer z zelo visokim rezultatom 1:4.

Atlet vseh atletov. — Ko je v dvoboju Rusija: USA nas atlet Rafer Johnson končal svojo deseto disciplino, tek na 1500 m, ki ga takorekoč za zmago niti ni več potreboval, ker je že z devetimi disciplinami postavil nov svetovni rekord, je vdrlo rusko občinstvo na tekmovalni prostor in slavilo našega temnopoltega junaka. Omenjeno tekmovalje se je namreč vršilo v Moskvi. Tako-

Muzej voščenih figur v Londonu

Ljudje radi prodajamo zijala in pasemo radovednost. Spomenik tej človeški slabosti je tudi londonski muzej voščenih figur Madame Tussaudove.

Šli smo tja in videli, da ni iz trne izvita trditev, da je ta muzej voščenih figur prvi in največji na svetu in da mu washingtonski in hamburški ne segata niti do kolen, da o drugih muzejih te vrste sploh ne govorimo. Zbirka je razstavljena v veliki palači blizu londonskega planetarija. Obiskovalcev dnevno več kot razstavljenih figur — teh pa je do malega 450. Od tega lahko vidiš v naravni velikosti 83 kraljev in kraljice, princev in princez ter 93 morilcev, zastupljenih v drugih razbojnikov, od Landruja "Sinjebradca," ki je vzel na piko ženske, do Adolfa Hitlerja, ki je vzel na piko vse človeštvo. Ostalo so pretežno britanski državniki, britanski športniki, britanski junaki, britanski humoristi, britanski pesniki in britanski vojskovodje.

V skupini književnikov upodobljenih v vosku — in ne samo v vosku, kot bomo videli kasneje — najdemo enega Nebritanca — Victorja Hugoja. Med znamenitimi junaki odrskih luči in filmskega platna so si mesto med samimi Angleži priborili samo trije Amerikanci — komika Danny Kaye in Bob Hope in "sex-bomba" Marilyn Monroe, medtem ko zaman iščeš, recimo, Greto Garbo ali Harry Baura.

Kdo je bila ta Madame Tussaudova? Marie Tussaudova (1761 do 1850) je bila kiparka na dvoru Ludvika XVI. in Marije Antoinette. Iz tistih časov so se ohranili nekateri njeni portreti v vosku, med njimi tudi Voltairov. Med francosko revolucijo je bila tri mesece v ječi in tam je delala posmrtno maske imenitnikov, ki jih je giljotina prikrajšala za glavo. Leta 1800 je

ko postopanje ruskih gledalcev ledvic! O tem je takoj obvestil je prav gotovo fair in to tembolj, primarija bolnišnice in svoje kolege. Gospa Van Ryneveld je postala čez noč znamenita. Medicinski strokovnjaki so jo klicali na razne preiskave, za kar je seveda prejela visoko odškodnino. Pri tem so ugotovili, da njene ledvice niso zrasle v obliki "grozda", marveč so popolnoma razvite.

Rajko Mitić, najpopularnejši jugoslovanski mednarodni nogometni igralec — je odstopil. Mitić, ki je igral pri belgrajski "Rdeči zvezdi," se je s tekmo med Rdečo zvezdo in mostarskim "Velezom" poslovil od belgrajskega občinstva, ker bo za stalno zapustil aktivne vrste nogometašev. Kljub temu, da je star 36 let bi še lahko giral, vendar si je izbral najugodnejši trenotek, ko je postal njegov klub zmagovalac za pokal. Bila je to njegova 570 igra za Rdečo zvezdo. Bil je tudi odlični igralec v raznih mednarodnih tekmah, saj je igral po Evropi, Ameriki, Aziji in Afriki.

Ivo Kermavner.

Ko se je razvedel, koliko ledvic ima Van Ryneveldova, so začele prihajati ponudbe od bolnikov, katerim bi morali operativno odstraniti eno ledvico. Bogati bolniki so ponujali lepe denarce, če bi jim ženska s šestimi ledvicami odstopila kako svojo ledvico.

Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonde!

Ženske dobijo delo

Ženska dobi delo
Išče se ženska za čiščenja zdravnikovega urada, zjutraj, 2 ali 3 dni v tednu. Kličite GL 1-3715. (16)

MALI OGLASI

Stanovanje se odda
Dvosobno opremljeno stanovanje, mala hišica, oddajo na E. 64 St. Kličite IV 1-2679. (X)

Varstvo otroka
Išče se ženska, ki ji je dom več kot plača, da bi skrbela za otroka. Kličite KE 1-3911 po 6. uri pop. (14)

Naprodaj
Zofa in stol, lampa ali svetilka in preproga. Vse skupaj \$45.00. Kličite EV 2-4499. (15)

Potrebujemo hiše
Eno družinske in dvodružinske hiše potrebujemo, da jih prodajamo, v okolici Grovewood Ave., in E. 185 St.

PENA INC. REALTORS
620 E. 222nd St. AN 1-2300
(Nasproti mestne hiše) (wfx)

Pozor!
Pleskanje, papiranje, omivanje sten in majhna popravila, poceni in unijsko. RE 1-9637. (16)

ČE STE IMELI PREHLAD ALI FLU, jemljite "LOVIAN CAPSULES", da vam bodo hitro okrepile zdravje. Druge boste rabili 2 do 3 mesece za okrevanje. One tudi preprečujejo ponoven prehlad in influenco!

LOVIAN CAPSULES
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd., Cleveland 10, O.
Razpošiljamo vsepovsod!
25 za \$1.95, 50 za \$3.69, 100 za \$6.49

V blag spomin

TRETJE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

Jerome J. Grzincic

ki je umrl dne 21. januarja 1956

Ti, dragi soprog in oče blagi, ki tihi grob Te skriva nam, potok solz v oko nam sili, bridkost srce zaliva nam.

Ljubee misli k Tebi nam hitijo, po Tebi naša srca hrepenijo, a Tebe ne priključimo nazaj, uživaj pri Bogu večni raj.

Zalujoči ostali:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, Ohio, 21. januarja 1959.

POPRAVLJAMO

FENDERJE IN OGRODJE

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave.

EN 1-1633

IVAN TAVČAR:

VISOŠKA KRONIKA

"Tu-sem prihajajo grešniki vseh grešnikov!" Pri teh besedah je ječar dvignil lesen pokrov. "Tu dol," je nadaljeval in kazal na nekaj vodnjak, "spuščamo na smrt obsojene hudoelce. Bog te varuj, dečko, da mi ne prideš kdaj v roke! Po vrvi ga spustimo v ta prepad, potem pa mu je milostno dovoljeno, da si napravi prijetno gnezdo v tem lepem stanovanju, kakor ga žene volja. Mi smo vedno pravični sodniki! Leči si cer ne more in sesti tudi ne; pač pa ima popolno prostost, da se lahko postavlja sedaj na eno, sedaj na drugo nogo.

Navadno se nabere spodaj tudi nekaj vode, da jetnik stoji v nji, kar pa je dobro, če sili človeku kri v glavo. Nekaj časa ga peremo, opranega pa izročimo pravici, da ga zaduši na Gavžniku. (Loško morišče). Da fante, mi delamo točno in zanesljivo!"

Pokazal mi je še druge zapore, same ozke, temne luknje, v katere so metali jetnike kakor prašiče v svinjak. Ko je posvetil vanje, so pobegnile podgane in miši v stenske razpoke. V teh zaporih nisi mogel ne ležati in ne stati. Vsak je bil tako kratek, da se ni dalo iztegniti nog v njem. Le sključen si mogel spati, če si sploh mogel zaspati z glavo na mrzlem in trdem kamenu!

"Sedaj ti pa pokažem še posebno kamrico," se je pobahal Mihol ter odprl vratica pri zadnjem zaporu.

Bila je to prazna, ali visoka čumnata, prav kakor v skalo vsekana. Na stropu sta ticala dva velika, železna obroča. Spodaj v tlaku pa eden.

"Tu-sem," je pripovedal Schwaifstrigh, "privlečejo hudoelce, kadar jih gospod glavar izprašuje med mukami." Takoj je dostavil: "To pa nikakor ni moj posel, vse opravlja rabelj, ki ga navadno iz Ljubljane pokličejo in katerega še pogledam ne. Izpraševanja nočem gledati, četudi bi smel, ker ne gledam rad človeka, če sedi na špan-skem konju, če mu drobe prste ali noge v stiskalnici ali če visi v teh-le obročih.

Fantiček, verjam mi, če visi v obročih na stropu, pri nogah te pa vlečejo z vrvjo, skozi spodnji obroč, da ti prično udje pokati in kričati, to ni rajsko veselje! — Vidiš torej, same dobre reči imamo, le preveč jih je. Močan želoec mora imeti, če naj jih človek vse prenese!"

Nato je še pripovedoval:

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

VARIETY STORE
3581 Courtland St. Full price
\$350.00. Living quarters. Rent
\$40.00. Must Sell.
IRving 8-5664. (14)

PIZZA RESTAURANT — Modern.
Terrific potential. By appointment
only. Call Fulton 8-8269 between
10 and 3 P.M. (13)

SERVICE STATION — Industrial
area. 4 bays, good mechanical and
repair business. Steady, high net.
CApitol 7-9452. (14)

LAUNDERETTE — Net 15,000 year-
ly. New equipment 23x70. 24
machines. 10 years in same loca-
tion. Sacrifice for \$17,500. Own-
er 2605 W. North Ave. Open till
7:30 P.M. Closed Sundays. (15)

"Zadnja, ki je visela na obro-
čih, je bila Lucija Muhličeva
iz Bukovščice. Bilo je pod mo-
jim prednikom, ker sem se jaz
takrat šele učil črevljariti. De-
lala je grižo med ljudstvom in s
hudičem je sklepala poroke. Grozovito je menda tulila, ko so
jo natezali tu notri od obroča
do obroča. Pri koncu so jo obe-
sili in obešeno na grmadi se-
žgali. Mi smo namreč usmiljeni
sodniki, ker bi jo bili smeli tu-
di živo sežgati."

Prišla sva mimo vrat. "Tu
je čumnata, kjer je spravljeno
orodje, katero se rabi, kadar iz-
prašujemo grešnike med muka-
mu. Ključ ima rabelj. Največ
blaga je last visokih deželnih
stanov; ti nam prijateljsko po-
magajo, kadar nam kaj pri-
manjka."

Ko sva stopila zopet na dvri-
šče, sem bil ves v potu. In tako
globoko se mi je vkopalo v du-
šo, kar se mi je bilo razkazalo,
da mi je hotelo postati slabo. In
vselej pozneje, ako me je hudič
preganjal z izkušnjo, da bi se
lotil tujega imetja ali pa še celo
tujega življenja, me je spomin
prestavil v zapore pod stolp na
loškem gradu ter me obvaroval
pregrehe in zločina!

"Poglejva še," je dejal ječar,
"kako stanujejo naši škofje! Se
vsaj oddahneš, ker vem, da ti
dela to, kar si ravnokar videl,
težave v želoecu."

Sledil sem mu v grad. Visoki
in premilostivi škof, kadar pride
tu-sem, stanuje vse drugače, ka-
kor mi na Visokem, ki smo rev-
ni in zadovoljni s tem, kar nam
daje Bog od trenutka do trenut-
ka. Loški škofje pa so visoki go-
spodje, in le pravično je, da jim
je odkazano bivališče, ki je spo-
dobno za božje namestnike, kar
mi ki kopljejo trdo polje ni-
smo.

Bilo bi tudi zelo nespametno,
ker bi se v nas zanesla nečimur-
na ošabnost, ko vendar nimamo
pravice, da bi bili ošabni!

Bilo je tam mnogo pozlačene
oprave, dosti miz in mizic, sto-
lov in stoličkov. Po stenah so
visle podobe, ne samo svete,
ker je škof itak zavarovan pred
vsako izkušnjo, in te podobe
so ticala v okvirjih, ki so bili
morda več vredni od kmetiške
koče. Videl sem dalje prestol,
kjer je sedel gospod škof, kadar
je sprejemal cerkveno in posvet-
no gosposko. In še celo posteljo
sem videl, kjer je počival po

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — Mother of three
needs someone to live in. Refer-
ences. Under 50. \$30 per week.
Phone LUdlow 2-7115. (14)

FEMALE HELP WANTED

REGISTERED
NURSES

WORK CLOSE TO HOME
Grant Hospital on the North
Side has openings on all shifts
for full or part time registered
nurses.

PREMIUM PAY FOR SATUR-
DAY, SUNDAY AND
HOLIDAYS

NO ROTATIONS OF SHIFTS
GRANT HOSPITAL

(Personnel Dept.)

Diversey 8-6400

or come to

551 Grant Place (14)

dnevnom trudu. Bila je visoka
in široka kakor šotori, ki so jih
postavljali Izraelci v puščavi.

Bila je tu še majhna soba s
tremi okni, pri katerih se je ka-
zala streha nunskega samostana.

V tej sobici je tičalo ležišče,
nad njim na zidu pa je bil načr-
tan križ, kar je spominjalo, da
se je moralo tu zgoditi nekaj iz-
rednega.

Mihol je snel klobuk z glave
ter izpregovoril:

"Bog bodi milostiv vsem du-
šam v vica in če je njegova
sveta volja, tudi vsem dušam v
peklju! — Na tem mestu, otročaj,
so umorili blaženega škofa Kon-
rada, ko je spal in nič hudega
pričakoval. Zadavila sta ga hlap-
ca in mu pobrala pettisoč srebr-
nih kron; taki visoki gospodje
namreč niso nikoli brez denar-
ja. Ali zasačila ju je pravica in
v bližini cerkve pri Fari so jima
vzeli glavi. Prej pa so jima od-
sekali še obe roki, da je bilo
prav smešno gledati, kako sta
kratke storžice, ki jima jih je
bila pustila sekira, vzdigovala,
da bi brisala obraz. Da, da, člo-
veku je od hudiča vroče, če se
mu primeri kaj takega v življe-
nju!"

Iz govorice ječarjeve se še spo-
minjam na to-le:

"Ali v tej sobi bi jaz ne hotel
spati, za vse gradove ne, kar jih
ima fraysinški škof, in tudi ne,
če bi mi dali s sabo sodček bla-
goslovljene vode, da bi škropil z
njo celo noč. Tukaj strašita mor-
rivca, in kadar tuli vihar okrog
kastela, tulita onadva iz te so-
bane. Ni mal greh, ubiti škofa
naše svete katoliške Cerkve!"

Tako mi je razkazoval tisti
dan Mihol Schwaifstrigh naj-
poglavitejše skrivnosti loškega
gradu. Pozneje sem zvedel, da
je rad razkazoval ljudem te
skrivnosti in da ga je posebno
veselilo, če so obiskovavci tre-
petali od strahu in groze, ko jih
je vodil po podzemskih ječah
in po stanici, v kateri je umrl
izveličani škof Conradus. Tudi
jaz sem se tisti dan privlekel pol
živ, pol mrtev do kovačnice moj-
stra Langerholza in želel bi
vsakemu, da bi nikdar ne imel
opravit s hčlo pokore, kakor je
grad v škofji loki!

Ta želja se ni izpolnila, vsaj
kar se tiče moje neznatne in po
Bogu komaj opažene osebe. I-
mel sem še grenka pota na loški
kastel in tresel sem se za živ-
ljenje, katero mi je bilo, kar mi
priča sveta božja Porodnica,
do-sti dražje od mojega lastne-
ga življenja. Za to življenje
sem se plazil po kolenih pred
mogočnejši. Če je bilo rešeno,
ni bila moja zasluga — bila je
predvsem zasluga Jezusa Kri-
stusa, ki ne privoli, da bi se ne-
dolžni in pravični poteptali. Za-
tega delj je omečil in zrahljal sr-
ce visokorojenemu, najsvetlejš-
emu in premočnejšemu gospodu
Janezu Francišku, ki je še danes
solčno obsijani vladar škofije
v Fraysingenu in vsega njene-
ga imetja!

Če mi Bog podaljša življenje!

ter zadrži mizarja, ki dan za
dnevom zabija v mojih prestre-
ljenih prsih žreblje v mrtvaško
mojo rakev, da vsaj še nekaj
mesecev ne dokonča svojega de-
la, bom vse prav natanko zapi-
sal in tistim, ki pridejo za mano,
popisal, da izprevidijo, da je pr-
vo, zaupati v Boga, drugo pa,
krotiti samega sebe. Pišem
namreč težko, okorno in počasi,
kakor se orje zemlja, če se le-
mež noče zarezati v ilinato plast.

Na svet sem prišel v časih, ko
v naši dolini od Žirov do Šefert-
na nihče ni čital knjige, še manj
pa pisal s peresom. Izvzeti so

gospodje župniki in kaplani ter
redki dijaki, ki obiskujejo šolo
ljubljskih jezuitov. In v Ži-
reh — da se resnici ne dela kri-
vica! — je umel pisati Jeromen
Oblak, ki je vsako leto pretovo-
ril toliko platna na Beneško ali
pa še celo na nemško Bavarsko,
a znal je pisati samo številke; pa
tudi to mu je služilo v najbolj-
šo korist in prinašalo mu je ve-
liko dobička pri njegovih raz-
sežnih kupčijah.

Jaz pa sem se v dneh, ko je
vzdigovala roka težko kladivo
nad naklom, priučil tudi peresu,
pa pisal s peresom. Izvzeti so

znane mojega očeta, o katerem
se ni vedelo, koliko let že ima
in odkod je prišel. Strojil je ko-
že pri Lorencu Fegušu, usnarju
v Loki, pri katerem je živel. Bil
je priden delavec. Vsako nedeljo
in vsak praznik pa je izginil iz
mesta, in ljudstvo je pripovedo-
valo, da lazi okrog po pogorju in
da ima ondi znanje z najstarej-
šimi ljudmi. Bil je na sumu, da
ni pri pravi pameti in da vselej
takrat pobegne iz mesta, kadar
se mu prične mešati v glavi. I-

menovali so ga "strojarjevega
Valentina." Ker je bil zmeden,
se ni nihče, niti glavar, niti žup-
nik pri Fari, gospod Andrej, ki
se piše za Hudočuta in je bil
nekadaj naš poljanski župnik, bri-

gal zanj, dasi se je vedelo, da ne
zahaja v cerkev in da ne oprav-
lja velikonočne izpovedi. Sicer
pa grajski glavar, ki so ga ime-
novali Franciška Matijo Lamp-
fritzhaimba, v verskih rečeh ni
kazal posebne gorečnosti, kakor
jo je kazal svojčas gospod To-
maž Chroen, škof ljubljanski in
deležnik vse slave, kar si je mo-
re pridobiti človek na svetu.

(Dalje prihodnjič.)

Dolg sen

V bolnišnici Mount Clemensa
v državi Michigan spi že sedem
let 25-letna Dolores Schmittling.
Odkar so ji operirali maligni tu-
mor na možganih, se ni prebu-
dila.

NAZNANILO
DELNIŠKA SEJA
SLOVENSKEGA DELAVSKEGA DOMA

na

15335 WATERLOO RD.

se vrši

v nedeljo 25. januarja 1959

ob 1:30 popoldne

V SPODNJI DVORANI

F. J. BITTENC, tajnik.

MAPLE HEIGHTS POULTRY & CATERING

17330 Broadway

Maple Heights

Naznanjamo, da bomo odslej nudili kompletno postrežbo (catering ser-
vice) za svatbe, bankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za
prvo vrsto postrežbo prevzamemo popolno odgovornost. Na razplago
vseh vrst perutnine. Se priporočamo!

ANDY HOCEVAR in SINOV

Tel.: v trgovini MO 3-7733 — na domu MO 2-2912

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17602-10 LAKE SHORE BLVD.

KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-1238

NAROČITE SI

"Baragovo Pratiko"
za navadno leto 1959

Njena vsebina je letos zelo zanimiva in zgodovinsko
važna, ki bo služila s svojimi podatki vsem. Naročite jo
čimprej, da ne ostanete brez nje!

Stane s poštnino \$1.50

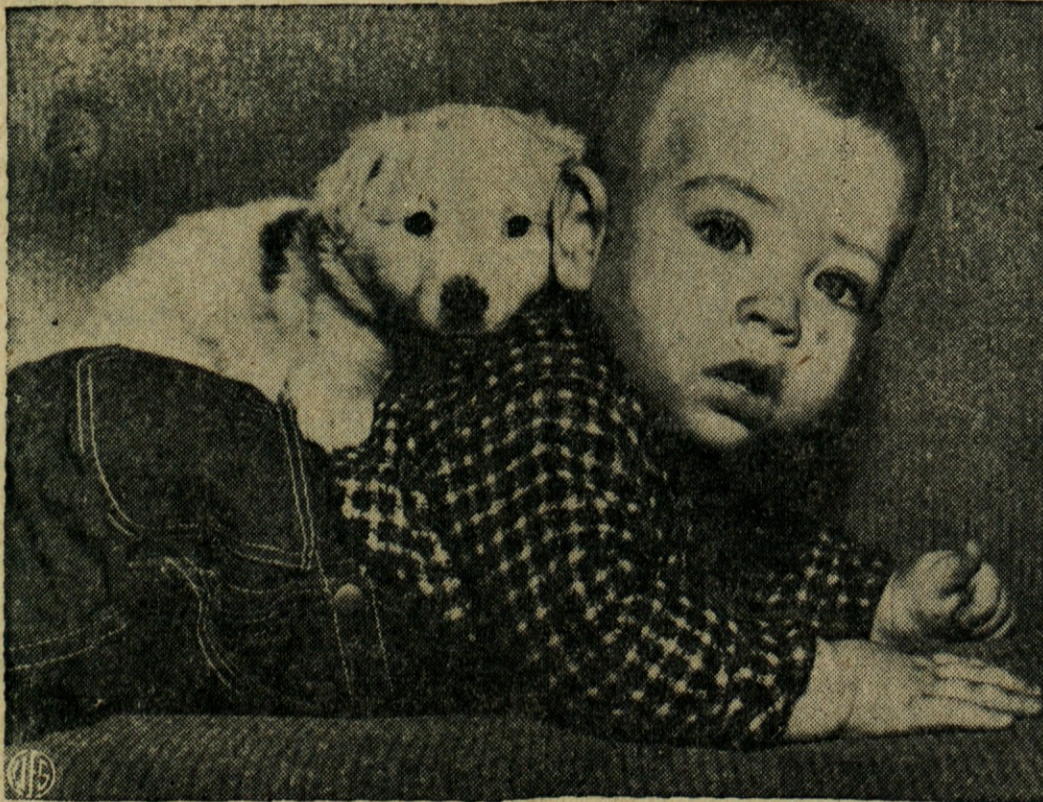
kar je poslati v Money orderu, čeku, ali gotovini na

BARAGOVA PRATIKA

6519 W. 34th Street

Berwyn, Illinois

P.S.: Znamk prosimo ne pošiljajte, ker jih ne potrebujemo

TOVARISA — Mali Terry Hopkins in njegov kuža "Snežna kepa" počivata na diva-
nu v Memphis, Tenn.Za
vaš
pomembni
dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih predpriprav za najlepši dogodek
življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše,
pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih
prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na ka-
terih je natisnato Vaše in njegovo ime.

Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

1881

1958

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znancem, da je umrl naš ljubljani so-
prog, oče, stari oče in tast

Joseph Cekuta, Sr.

Previden s zadnjimi tolažili sv. vere je zatisnil
svoje blage oči na dan 18. novembra 1958.

Rojen je bil pri št. Rupertu na Dolenjskem. V
Ameriko je prišel 15. maja 1901. leta.

Pogreb se je vršil 21. novembra iz cerkve St. Rose
na pokopališče Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahva-
limo vsem, ki so ob oder pokojnega položili vence cve-
tja; vsem, ki so darovali za sv. maše; vsem, ki so ga
prišli kropiti in ga spremili na njegovi zadnji poti na
pokopališče; sorodnikom, pogrebem, prijateljem in
članom društva; vsem, ki so dali svoje avtomobile na
razpolago; kakor tudi vsem, ki so nam bili v tem času
v tolažbo; vsem, ki so nam izrekli svoje sožalje in bili
nam v tem času v pomoč.

Dragi soprog in oče, zapustil si nas za vedno. Brez
Tebe je vse prazno — prazno v naši hišici, kakor tudi
zelo prazno in tužno v naših srcih. Tolaži nas le to,
ker se zavedamo, da enkrat bo prišel čas, ko se bomo
zopet združili na onem svetu skupaj. Do tega časa,
dragi soprog, počivaj v miru in rahla naj Ti bo ameri-
ška zemlja.

Zalujoči ostali:

MARY CEKUTA, soproga

JOSEPH JR., WILLIAM, EDWARD, sinovi

MARY, SOPHIE, CAROLINE, VIRGINIA, hčere

9 VNUKOV in 1 PRAVNUK

4 sestre v starem kraju

Girard, Ohio, 21. januarja 1959.